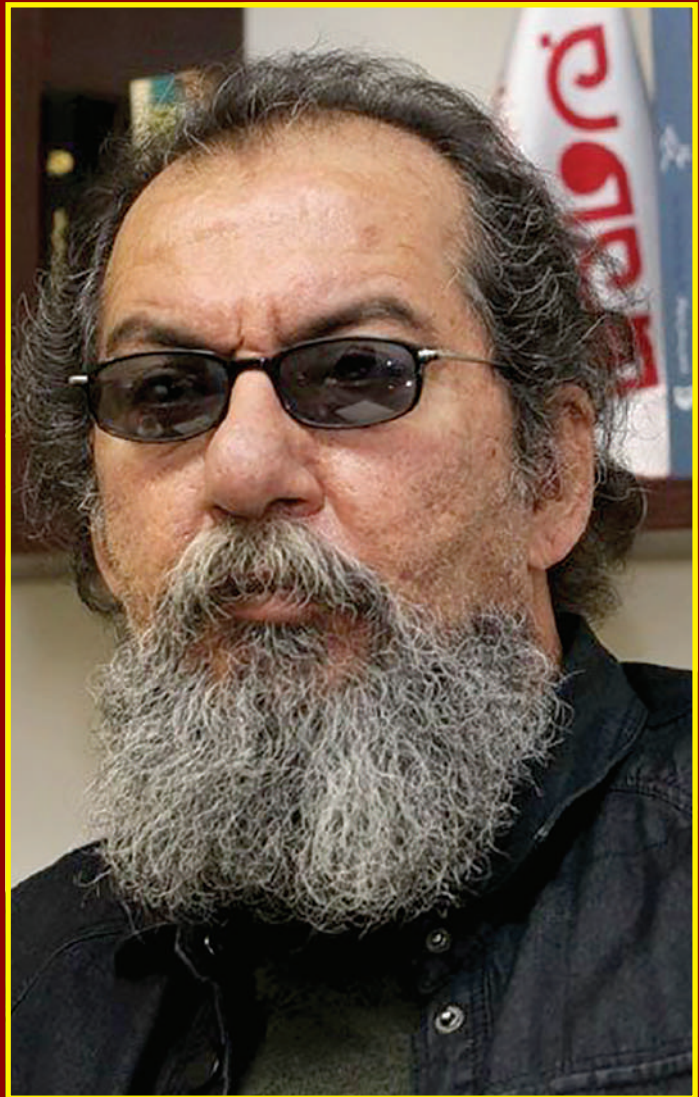

سعید ابراهیمی فر:

دنیای متفاوت سینماگران و نویسندگان

در واقع عدم تعامل بین نویسندگان و فیلمسازان، عدم شناخت اقتباس و همچنین حمایت نشدن مهمترین دلایل برای نبود یا کمبود اقتباس از آثار ادبی است

سخن گفته است که می خوانید. سعید ابراهیمی فر در ابتدای این گفتگو از علاقه خود به اقتباس سخن گفت و افزود: یکی از دلایلی که من جذب سینما شدم این است که از بچه گی هر قصه ای که می خواندم، در ذهنم مرور می کردم که اگر این قصه تبدیل به فیلم شود، چه تصاویری خواهد داشت؟ و این تا بزرگسالی که سینما خواندم هم با من همین طور ماند و همچنان با من همراه بود.

وی با اشاره به کتاب هایی که این روزها می خواند، گفت: الان هم وقتی کتابی را می خوانم بر طبق عادت با خودم می گویم که این کتاب چه فیلم خوبی می تواند باشد. یعنی هر کتابی که دست می گیرم به ساخت یک فیلم بر اساس آن هم فکر می کنم. بر اساس همین نگاه هم فیلم هایی ساخته ام از جمله «تک درخت ها» که اقتباس از مجموعه قصه «لیخند انار» نوشته آقای هوشنگ مرادی کرمانی است. من چهار قصه از آن را دوست داشتم که این چهار قصه با هم مرتبط بودند.

نویسنده فیلم نامه تک درخت ها اضافه کرد: می توانم بگویم که در این اقتباس خیلی به خود متن وفادار بودم، خیلی از دیالوگ ها دقیقاً همانی بود که در خود قصه ها بود و در واقع من فقط یک چهارچوب جدیدی برایش تعریف کردم و این قصه ها را در آن چهارچوب گذاشتم.

ابراهیمی فر با اشاره به فیلم مواجهه که با اقتباس اول فیلم اول بسیار متفاوت بود گفت: فیلم «مواجهه» خیلی فرقی می کرد، داستان لوئیس بورخس یک قصه کوتاه سه چهار صفحه ای بود که باید آداپته می شد و در فضای ایرانی قرار می گرفت و چون یک قصه کوتاه بود، برای این که این اقتباس صورت بگیرد به تخیل بیشتری نیاز داشت.

جای خالی تفاهم

این کارگردان سینمای ایران در بخش دیگری از گفتگوها پیش از کم کاری سینمای مادر حوزه اقتباس گلایه کرد و گفت: اقتباس سینمایی چیزی است که در همه جای دنیا مرسوم است. خیلی عجیب است که سینمای ایران با وجود داشتن یک پشتوانه ادبیات نسبتاً قوی، از اقتباس استفاده نمی شود.

نویسنده فیلم نامه نار و نی با اشاره به مهمترین دلایل این امر گفت: البته من برای این قضیه به این دلایلی رسیدم، اولین دلیل این است که بیشتر آثار نویسندگان ایرانی همیشه یک جهت گیری اجتماعی سیاسی خاصی داشته اند، در نتیجه آن تفاهم بین فیلمنامه نویس و نویسندگان آثار نمی توانست صورت بگیرد. یعنی نویسندگان انتظار داشتند و دارند که آن اقتباسی که قرار است صورت بگیرد، به خود متن قصه خیلی وفادار بماند که به خاطر خیلی مسائل از جمله سانسور، این اتفاق نمی تواند بیفتد. این اختلافی است که بین نویسندگان ایرانی

او هستند. ابراهیمی فر تک درخت ها را سال ۷۹ و براساس چند داستان از مجموعه لیخند انار نوشته هوشنگ مرادی کرمانی فیلمبرداری کرد. این فیلم که از تولیدات شرکت وراهنر بود، به علت ورشکستگی این شرکت فیلمسازی چند سالی را در بایگانی سپری کرد تا اینکه بالاخره سال ۹۱ امکان نمایش پیدا کرد. این کارگردان و فیلمنامه نویس در گفتگو با ماهنامه صبا درباره اقتباس در سینمای ایران و مهمترین چالش های آن

سعید ابراهیمی فیلمنامه نویس و کارگردان پیشکسوت سینما است. او فعالیت سینمایی خود را به عنوان دستیار کارگردان در فیلم «صف» به کارگردانی «علی اصغر عسگریان» آغاز کرد و نخستین تجربه سینمایی او نگارش فیلمنامه «مأموریت» به کارگردانی «حسین زندباف» بود. او در کارنامه فیلمسازی خود فیلم های «نار و نی»، «مواجهه» و «تک درخت ها» را دارد که مواجهه و تک درخت ها از فیلم های اقتباسی